

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

เรื่อง ฉลาก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ฉลากของอาหารควบคุมเฉพาะอาหารที่กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน และอาหารตามประเภท หรือชนิดที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศเป็นอาหารที่ต้องมีฉลากนั้น ต้องปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้

ข้อ ๒ ฉลากนั้นต้องส่งมอบให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตรวจอนุมัติให้ใช้ ก่อนนำมาใช้ที่ภาชนะบรรจุ

ข้อ ๓ ฉลากและข้อความในฉลากต้องเป็นภาษาไทย ปรากฏให้เห็นชัด และอ่านได้ชัดเจน ถ้ามีภาษาต่างประเทศด้วย ข้อความนั้นต้องมีความหมายอย่างเดียวกันกับภาษาไทย เว้นแต่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑

ข้อ ๔ ข้อความในฉลากต้องมี ดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑

(๑) ชื่ออาหารในทางการค้าตามที่ปรากฏอยู่ในคำขออนุญาต

(๒) ประเภทหรือชนิดของอาหาร ขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่า ๕ มิลลิเมตร และตัวอักษรนั้นต้องมสทติดกันกับสีของพื้นฉลาก

(๓) เลขทะเบียนอาหาร ถ้ามี

(๔) ชื่อและที่ตั้งของสถานที่ผลิต หรือของผู้แบ่งบรรจุเพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี

(๕) วัน เดือน ปีที่ผลิต

(๖) ปริมาณสุทธิของอาหาร เป็นระบบเมตริก

(๗) ส่วนผสมที่สำคัญเป็นร้อยละของน้ำหนัก

(๘) คำว่า “ ไข่วัตถุดิบเสีย ” ถ้ามักการใช้

(๙) คำว่า “ เจือสี ” ถ้ามักการใช้

(๑๐) คำว่า “ ไข่เครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส ” ถ้ามักการใช้

(๑๑) ข้อสารเคมีที่เติมลงไปในการใช้ ถ้ามักการใช้

(๑๒) ข้อของวัตถุที่ใช้ปรุงแต่งรสอาหาร ถ้ามักการใช้

(๑๓) วิธีทำเพื่อใช้รับประทาน วิธีใช้หรือเงื่อนไขในการใช้ ถ้ามัก

(๑๔) วิธีเก็บรักษาอาหาร ถ้ามัก

(๑๕) วัน เดือน ปีที่หมดอายุการใช้ ถ้ามัก

(๑๖) ข้อความหนึ่งข้อความใดที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาสมควรให้ไว้ในฉลาก

(๑๗) ข้อความอื่นที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอนุญาต

ข้อ ๕ ถ้าในฉลากนั้น มี เครื่องหมาย รูปภาพ รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เครื่องหมาย รูปภาพ รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความนั้น ต้องไม่มีความหมายซึ่งอาจทำให้เข้าใจผิดว่า เครื่องหมาย รูปภาพ รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความนั้นแสดงถึงชื่อของอาหาร หรือส่วนประกอบของอาหาร อัตราส่วนของอาหาร ปริมาณของอาหาร หรือแสดงถึงสรรพคุณของอาหารหรือส่วนประกอบ

อาหาร อันเป็นเท็จหรือเกินความจริงหรืออาจทำให้เข้าใจผิดว่ามัตถุตามชื่อ
รูปภาพ หรือข้อความดังกล่าวผสมอยู่ในอาหารโดยที่ไม่มีมัตถุนั้นผสมอยู่ หรือ
ผสมอยู่ในปริมาณที่ไม่อาจจะแสดงสรรพคุณได้

ข้อ ๖ ถ้าในฉลากนั้นมัตถุเครื่องหมายการค้าแสดงไว้ ต้องมีคำว่า
เครื่องหมายการค้า หรือคำว่าตรา กำกับไว้ด้วย เว้นแต่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๗

ข้อ ๗ ข้อความในฉลากตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๖ นั้นเมื่อได้รับ
อนุญาตเป็นหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในจังหวัดนั้นไม่ต้อง
แสดงข้อความหนึ่งข้อความใดไว้ในฉลากแล้ว ก็ไม่ต้องแสดงข้อความนั้นไว้
ในฉลาก

ข้อ ๘ ฉลากนั้นต้องปิดหรือตัดหรือทำโดยวิธีอื่นเพื่อให้ปรากฏแก่ผู้ใช้
ไว้ที่ภาชนะบรรจุและหีบห่อบรรจุ

ข้อ ๙ ฉลากนั้นต้องไม่เป็นเหตุให้ผู้ซื้อหรือผู้ใช้เกิดการสับสน หรือ
เข้าใจผิดว่า อาหารนั้นคุณภาพ ส่วนประกอบ ปริมาณหรือลักษณะพิเศษเป็น
อย่างอื่น หรือมีส่วนคล้ายคลึงหรือเหมือนกับอาหารอื่น

ข้อ ๑๐ ฉลากของอาหารตามข้อ ๑ ที่ใช้อยู่ในวันที่ประกาศนใช้บังคับ
ให้ปฏิบัติตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขที่ประกาศใช้เกี่ยวกับอาหารตาม
ข้อ ๑ นั้น ไปจนกว่าสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะสั่งเป็นอย่างอื่น
ตามข้อ ๗

ข้อ ๑๑ ฉลากของอาหารตามข้อ ๑ ซึ่งอาหารนั้นผลิตเพื่อจำหน่าย
ส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๕
(พ.ศ. ๒๕๒๒) เรื่อง ฉลากเกี่ยวกับอาหารควบคุมเฉพาะที่ผลิตเพื่อจำหน่าย

ส่งออกนอกราชอาณาจักร ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เว้นแต่สำนักงาน
คณะกรรมการอาหารและยาจะได้สั่งให้งดเว้นไม่ต้องแสดงข้อความหนึ่งข้อความใด
ที่ได้ระบุไว้ในประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวนี้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๒๒

บุญสม มาร์ติน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข